

editörden

Merhaba,

Orta Doğu kavramı, Osmanlı Devleti'nin yıkılmasıyla beraber, dünyanın merkezinin Avrupa olduğu kabulü ve dayatması nedeniyle ortaya çıkmıştır. İngilizlerin 19. yüzyılda kullandıkları bir kavramdır. Böylece dünya tarihi, bilindi bilinen merkez olan Orta Doğu'nun yerine bu isimlendirmeyle, Avrupa dünyanın merkezi kabul edilmiş, Orta Doğu ise Avrupa ve Avrupalının merkeziliğine göre konumlandırılmıştır. Bölgenin dünyanın merkezi olması aynı zamanda tarih boyunca ticarî, askerî, teknik, politik, ekonomik ve kültürel alanlardaki önemli bilgi ve fikirlerin de çıkış noktasıdır.

Bu bölge, üç büyük dinin, pek çok uygarlığın ve devletin doğum yeridir. Orta Doğu, din ve din yorumu Mezopotamya'da düşünce, bilim ve medeniyetin ana kaynağı olmuştur. Buradan Mısır'a geçen bilim, sanat ve felsefe daha sonra Yunan ve diğer milletlerin zihin ve kültüründe kendisine yer bulmuştur. Nil ile Fırat arası ve diğer bölgeleriyle Orta Doğu, İsa'dan önce ve İsa'dan sonra genel olarak Tevhid dinine inananların egemen olduğu bir coğrafyadır. Orta Doğu, Müslümanların egemen olduğu zamanlarda Dünya'yı yöneten güç olduğu gibi insanlığa medeniyet ve inançlarını yaşama bakımından da hayat ve huzur kaynağı olmuştur.

Zikri geçen bölge üç semavî dinin kutsal mekânlarına da ev sahipliği yapmaktadır. Mekke, Medine, Kudüs, Şam, Bağdat, İstanbul... İnsanlığa hakikati tebliğ eden peygamberler de buralıdır. Nuh (a.s.) Mezopotamya'da bulunmuş ve gemisi Cûdî Dağı'na oturmuştur. İbrahim (a.s.) oğlu İsmail ile beraber Mekke'yi zamanının dünyasının kalbi yapmıştır. Lut (a.s.) Ölü Deniz'de insanlığa edep ve erkân öğretmeye çalışmıştır. Musa (a.s.) Mısır'da bulunmuş, Hz. Davud zamanında Benî İsrail Kudüs'e dönebilmiştir. Süleyman (a.s.), Kudüs'te tarihin en ihtişamlı mabedini inşa etmiştir. İsa (a.s.) Kudüs'e yakın Nasıra'da doğmuş, mücadelesini orada vermiş, ancak ahlâkı Yahudilere, itikadı ise Hıristiyanlara kabul ettirememiştir. Hz. Muhammed (a.s.) efradını cami, ağyarını mani tebliğini bu bölgede yapmış ve hayatın bütün alanlarını kuşatan tebliğinin karşılığını da bu bölgede tecrübe etmiştir.

Peygamberlerin tebliğ ettiklerinin aslı ve kıvrıntıları öyle veya böyle bu bölgenin kültür ve medeniyetinin kaynağını oluşturuyordu. Özellikle Müslümanlarla beraber insanlık, birlikte yaşamın imkânını bulabilmişti. Osmanlı Devleti'nin yıkılması, petrolün bulunması, Çanakkale-İstanbul Boğazları, Süveyş Kanalı, Aden ve Hürmüz geçitlerinin önem kazanması bölgeyi aç kurtların cirit attığı bir alan haline getirdi. Artık yüce değerler adına değil, sömürü adına her şey sıradanlaştırılmış, bölgedeki insanın değeri, eşya adına en aşağı konuma itilmiştir.

Orta Doğu'da Müslümanların siyasî egemenliklerini kaybetmeleriyle beraber oranın halkları, gözyaşı, katliam, içinde yaşamak zorunda kaldılar, varlıkları da sömürünün malzemesi oldu. Osmanlı bünyesinde asırlarca huzur ve güven içerisinde yaşayan Yahudiler, Osmanlıların çocukları olan Filistinlilere hayat hakkı tanımaya tahammül edemediler. Bugün Orta Doğu'da kavga, gözyaşı, yürek burkan haller varsa bunun müsebbibi yenilmiş olan Müslüman halk değil, iddia ettikleri gibi yüce medeniyete sahip Batı (!)nın ve Yahudilerin hak-hukuk tanımazlığı, doymak bilmez hırsı ve ah-lâksızlığıdır.

Kanaatimizce Müslümanların başkasıyla beraber yaşayabilme ve başkasına da en azından kendi bireysel inançlarının gereği olarak yaşayabilme imkânını tanıması, kendi inancında olmayanlar için de bir hukukunun olması nedeniyledir. Bu hukuk, Batılılar tarafından eleştirilen zimmî hukukudur. Zimmî hukuku demek, benden olmayanları da insan kabul ettiğim anlamına gelmektedir. Batılının (Hıristiyan'ın) hukuk ve ahlâk sisteminde kendilerinden başkasına insan nazarıyla bakılmadığı için, kendilerinden olmayanlar da kendileri gibi yaşamak zorundalar ya da bugün bütün Orta Doğu coğrafyasında görüldüğü gibi yok edilmelerinde hiçbir sakınca görülmemektedir. Geçmişte bu husus Kilise eliyle yapılıyordu. Kilisenin bu bağnazlığına isyan edenler, bu sefer kendilerinin kabul ettikleri doğruları kabul etmeyenleri kendileri yok etmeye başladılar. Bugün sömürü ve modernlik adına yapılanlar bu anlayışın trajik-komik sonuçlarıdır. Yahudilerde ise bir zimmî hukuku var. Ancak bugünkü Yahudiler, Filistinlilere bu hakkı henüz vermiş değillerdir. Ve tuhaftır ki samimi Yahudi din adamları bu hakkın Filistinlilere verilmesi gerektiğini söylemelerine rağmen Siyonist devlet bunu kabul etmemektedir.

Orta Doğu'da verilen mücadelelerin başarıya ulaşamamasının birincil sebebi, Müslüman halkların ve temsilcilerinin yeterli düşünsel birikime sahip olmamalarıdır. Bu yetersizlik, gerek içte ve gerekse dışta kurgulanan ve sahneye konan şeytanlıklara fırsat vermektedir. Bu fırsatçılıklar içeride kukla aktörler eliyle her çeşit zulüm, dışarıda ise Müslümanların haklı taleplerini manipüle eden yönlendirmeler şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bunların en etkilisi ve her dönem geçerli olanı; haklı ve samimi taleplerin el-Kaide'vârî anlayışlara yönlendirilerek, potansiyel mücadele gücü anlamsız ve Müslümanlara büyük zararlar veren zeminlere kaydırılmasıdır. Bunun tam aksi olan yönlendirmeler de bulunmaktadır ki bu da Hıristiyanvari bir Müslüman tipi (!) oluşturmaya yöneliktir. Ne yazık ki her iki yönlendirmenin de etrafımıza baktığımızda ne kadar başarılı (!) olduğunu görmekteyiz. İşte bu sayımızda değerli bilim adamları, gazeteciler ve düşünce adamlarımız yukarıda genel çerçeve olarak değindiğimiz bu bakış açılarından Orta Doğu'yu yeniden yorumlayarak siz değerli okuyucularımıza sunmaktadırlar. Yine bu sayımızla beraber dergimizde bazı teknik değişikliklere gittik. Umudumuz daha iyilerini sizlere sunmaktır. ■